

CA-NOSTRA

*** ANY SISÉ.—NÚM. 259 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 17 MAIG 1915 ***

Palma 12 Maig 1915.

Sr. Director
del Setmanari CA-NOSTRA-Inca.

Mon bon amic: Vull dirvos dues pi-
raules apropòsit de l'*Exposició de
Creus y Cristos*, encar que no hi vaig
assistir a s'apertura, per trobarme ma-
ratjadíssim amb sa preparació.

En ella hei figura el projecte de
Creu-Mirador que m'ajudaren a aixecar
sobre la cucuia del puig *Lo minyó*,
devant el de *Santa Magdalena*, a Inca.
Desgraciadament caigué part de Sa
Gran Creu que l'coronava; y, sembla
que ja ningú s'en recordi.....

Ell hauria sigut un monument molt
visible mostrant la devoció dels mallor-
quins, y un incentiu als excursionistes
amics de guitar comodament les be-
llesas naturals, desde aquella cèntrica
altura; pero..... ¡paciència! ja vendrà
temps que, espolsada la peresa dels
catòlics de la vostra ciutat emprendán
sa reedificació, ajudant els devots de
tota l'illa.

Ara me recort també que, en temps
del Rector, Sr. Fiol, me deixaren re-
cullir, d'un recó del Arxiu parroquial,
un fragment d'un reliquiari antic que
havia contengut en son centre, un tro-
cet del *Lignum Crucis*, entre les minia-
tures, graciosament pintades, de la
Verge y de Sant Joan Evangelista; y
que vaig colocar sobre un sustentacle
fel apostol, en temps del Bisbe Jaume,
y vaig entregar després al nostre ac-
tual Illm. Sr. Diocessá pera son Mu-
seu Episcopal *in fieri*.

Altres ahaques arqueològiques he
vist desapareixer del Convent d'Inca,
que j'may més se veurán!

Y, si desapareixin les del Palau de
l'Almudaina y tothom callava ¿Qui
havia d'estraryarse de lo que passava
dins els pobles?

Jo, boix rematat, vaig perdre'l seny
fundant el Museu Arqueològic Lu-
lia..... y vaig abandonarlo per no ser
custodi d'un magatzem d'antiquedats,
tancat als extranyers y olvidat dels
meus pahisans. Sols Deu sab els dis-
guts que'm costá aquella manía meua!

He vist la *Vera Creu* de la Capella
de Santa Prexedis, ab sos caps y su-
port de plata, ernats amb lo Sagell

d'armes d'Aragó, esmaltat, sufrintla
sustitució per un nou de fusta daura-
da..... he vist eclipsar-se la Vera Creu
que pertenesqué al Oratori del Rei D.
Martí, en la Cartixa de Valldemosa,
..... ¡Val més callar!

Venturosament l'actual Bisbe de
Mallorca posà fi a tant de vandalismes.
Deu lo mos conservi en profit del
art religiós que tant encobehiren y
estimaren els nostros antepassats.
—Sempre vostro servidor en Cristo.

BARTOMEU FERRÀ.

**El Clautre de Sant
Francesc d'Inca**

Mirant al cel apenes, son front d'apicat
el claustre antic de dies aixeca amb melangia,
com un leprós decràpit qui viu en soledat
sos ossos se polcimen perdent sa fesomia.

Just frares ab capella qui l'enrevolten muts
les sombres de columnes mediten a la lluna;
i els arcs tots se preguntan, els arcs alirronputs:
¿vendrán encare frares a dur millor fortuna?

Endererits romanen al ull fosforecent
d'una òliba esglaiosa qui mira estranyament
siulant dalt d'una jàcera des d'ont tot hu domina,
i escampa la notícia del claustre agonitzant,...
per tota l'endreçuria complantes mendicant....
¡tal volta qualche cor en sab la medicina!

II
I així s'esdevengué. Un cor qui s'endalía
d'aquell claustre enrunit alçá el vol remeyer;
i al punt se redreçá com flor d'espina'er
qu'al aigua adreça el coll quant ceça la sequia.
I les parets s'uniren ab arcs tot sencilleça
i les columnes flàcides gueytant timidament
se'n alegraven soles silenciosament
com qui parlar no gosa retret per sa pobreça,

Per dins els corredors poc poc redivivents
els frares ja hi mediten i hi passen escayents
com els qu'antany pasaven d'esquart mistic y no-
ble.
I en una altura l'òliba als vespres també's sent...
però sols adverteix qu'allà alterosament
un nou campanar s'alça per escometre al poble.

A.

¿SOCIALISTES A INCA?

Pareix que s'apleguen a Inca uns
quants obrers per constituir societat
de resistència i sa bandera que volen
alçar es sa socialista.

¡De curts! Se pensen que los durá
pa es Socialisme! Fam los durá ell!
Molta xèxtira, molts de crits, molts
d'anatemes, molt d'odi an es rics, no
perque sien bons o dolents cada un
d'ells, sinó pes delictes de tenir rique-
sa; odi ademés a sa patria, odi a sa
familia, i sobre tot odi a sa Religió.

¿Reivindicacions obreres? Es lo derrer
que pensen. ¿Millorament de ses con-
dicions des trebai? An això diuen que
yan, però abans d'arribar-hi han de
passar per demunt es que ells diuen
«burguesos», per demunt sa patria,
per demunt es capellans, frares i mon-
ges. Victories en poren contar ben po-
ques; millores de sa situació obrera al-
cançades per ells, es dits de sa ma-
bosten per contar-los, i encara en so-
bren. Es allò de molt de renou, i po-
ques nous. Ara derrotes, vagues mal-
duites, vagues inoportunes, vagues for-
çoses, imposades pes caciquisme so-
cialista, vagues perdudes arreu arreu.
En la memòria de tots estan es fra-
ços des socialistes a Mallorca, a Es-
panya i a s'extranger.

Si sembla que es socialistes aumen-
ten, se deu a sa part de veritat i de
justicia que tenen ses seues reclama-
cions, en lo qual no mos guanyen an
es catòlics, perque tot quant demanen
de justicia, es Catolicisme hu demana
i hu regoneix com a just desde molt
abans d'ells pensar-hi i alçar-se.

Que hi pensin ets obrers d'Inca i
mirin si los convendria millor associar-
se tot-sols, per ses seus propies for-
ces, sense ingerencies extranyes i sos-
pitoses, sense tuteles pesades. Els-ho
advertim pes seu be.

VOX.

L'EDICTE DE CONSTANTI

Veis aquí l'edicte de l'emperador Constantí donat a Milà en 313 en liberació de l'Església Cristiana i el XVI^è centenari del qual se celebra aquests dies amb gran pompa:

Nos, Constantí i Licinius, augustes reunits a la ciutat de Milà amb l'objecte d'estudiar els asumptes que tenen referència a l'interès i a l'ordre de l'Imperi, hem cregut que entre ells cap altre seria tan útil als pobles nostres com el regular, primerament, lo que antany la manera d'honorar la Divinitat. Hem resolt concedir als cristians, lo mateix que a tots els demés, la llibertat de practicar la religió que preferexin, a fi de que la Divinitat desde el Cel ens sigui propicia i favorable a nosaltres i a tots els que resideixen als dominis nostres.

Ens ha semblat que el millor i més raonable sistema era el de no negar a cap dels súbdits nostres, ja sigui cristià o ja practiqui un altre culte, el dret de seguir la religió que estimi més convenient. D'aquesta manera la Divinitat Suprema, que cadascú honra à lliurement desde avui, posrà otorgar-nos, com fins ara, son favor i la seva benevolència.

Convé, doncs que Vostra Dignitat (Dicatius) sàpiga que pel present suprimim totes les restriccions de l'Edicte que abans vos hem enviat a propòsit dels cristians, els quals, desde ara, podràn practicar la seva religió sense que siguin perturbats per ningú. Vos ho maràm de la manera més terminant per que sapigueu que deixàm als cristians la més completa i il·limitada llibertat en l'exercici de son culte.

I així com ho concedim als cristians Vostra Dignitat (Dicatius) comprendrà que tots els altres han de fruit del mateix dret,

Això és lo digne del segle que vivim, lo que convé a la pau de l'Imperi; que la llibertat sigui absoluta, per a tots els súbdits, d'adorar al Déu que s'hagin escollit, sense que cap culte estigui privat dels honors que's mereix.

El doctor Vogel i les Normes

Aquisgrà, 6 de març de 1913.

Il·lustre senyor president de torn de l'Institut d'Estudis Catalans.

Senyor N. A. Rubió i Lluch, Barcelona:

Distingidissim senyor president: no estranyeu; vos ho prec, que jo hagi tingut tant a entrar en les fileres dels qui s'apressaven a felicitar-vos i a vostres meillissims companys per l'acabament de la gran obra de l'ortografia catalana una. N'és aquixa obra tant de catalana, havent sigut ideada de catalans i inspirada en les necessitats dels catalans, que de totes maneres els estrangers, i més que ningú vostre servidor, devia esperar que passés l'estol dels congreguals catalans, joiosos i agrairis, per a juntar l'el·lhora bona nostra a la dels fills del país.

Així ho vinc a fer jo ara, que'm só impostat de l'immens èxit que ha tingut en totes les esferes i en tots els camps de les lletres catalanes, una obra que so'znent a geni de

pensa superficial podia semblar petita i més de nous que d'horres fets, essent en realitat no menys, i fins més, important que'l vestit uniforme d'un exèrcit disposat a batallar per a l'honra i vida d'una nació conscienta del seu valer. Sapigueu, doncs, anc que amb això hi afegeixi poc o res a vostra llegitima gaubansa, que me'n sé alegrat tant com un bon fill de Catalunya mateixa, al veure, primer surtit al fi amb imposanta conformitat les Normes ortogràfiques, després de lluir-hi en elles l'enteniment científic més aciençat, i a' fi totes elles acullides amb patriòtic entusiasme i adoptades amb un esperit de disciplina que dóna dret a esperar veure'l triomfar en empreses de importància més grossa als ulls dels qui no acertaren a trobar-n'hi en l'obra que acabau d'enllestar a profit de to hom i de totes les branques de la activitat catalana.

I no aneu pas a creure que jo no anyori també algun dels signes abolits o canviats per altres, que feia de molts anys que la vista s'hi era avesada. A mi també m'costa escriure'ls reis i les lleis amb la i minça, magra i desvalida, en lloc de la y, amb son ròssec i magestiuò; i tindré que vèncer una forta repugnància per a escriure les ç que ens teniu prescrits. De totes passades, una llarga interrupció que la Casa editorial ha tingut que fer en l'impressió del segon volum del meu propi Diccionari, donarà lloc a que meditem la possibilitat d'introduir, fins en allò que'n và imprès, l'imperi de vostres mai prou alabades Normes.

Si'm fós licít dir-vos un desig inspirat en les necessitats d'un estranger, fòra que en tot cas, i no so's en els que deixen alguna dubte, se fés conèixer, tot seguit i amb la vista només, si una «e» o «o» és oberta o tancada (així com ho he fet en aquests mateixos tems, que pot ser amb poca consequència), lo qual s'assoliria si sempre que fós oberta no portés cap accent —amb les excepcions que'n requereixen per altres raons— portant-ne sempre que fós tancada, fins en les formes verbals de tota mena.

Permeteu, il·lustre senyor, que m'aprofiti d'aquesta ocasió massa propícia per a retreure d'un cor agrait les hores, que l'aniversari s'en va apropiant, en les quals el professorat i els favoreixedors d'aqueix gloriós Institut volgueren acaparar-me amb honoris que per lo immerscuts em varen envergonyir, recordant-me, si calia, que no soc més que un humil mestre alemany, qui no veu cap altra manera més digna i profitosa pels seus exemples d'emplegar les hores de lliure que li deixa són càrrec, que sirgar com a simple obrer en els propilis del saber.

En aquest sentit, doncs, digníssim senyor president, voldria que presentessiu mes millors felicitacions a tots els savis col·laboradors en aqueixa obra legislativa, potser més meditada i més joiosament acollida que manca llei política o social destinada a ser desobeïda d'aquells mateixos que la demanaven amb més insistència, és a dir, unes felicitacions venint d'un qui no vol semblar més d'allò que n'és, però de totes maneres de vostè, digníssim senyor president i estimadíssim

amic, i de tots els il·lustres legisladors de les Normes ortogràfiques de la llengua catalana, devolíssim s. s., q. s. m. b., doctor Eberart Vogel, Catedràtic de l'Institut municipal i de la Reial Escola Politécnica d'Aquisgrà.

UN NUEVO CEREAL

La prensa americana publica la noticia de la aparición de una planta utilísima para la alimentación del hombre y del ganado, y cuyo cultivo se está ensayando en diversos campos de experimentación agrícola, facilitando semillas el departamento de Agricultura de Washington.

Esta planta nueva se llama «emmer», originaria de Rusia septentrional, y consiste en una especie de trigo que se adapta a todos los terrenos; se muestra indiferente al calor y al frío y resiste la sequía. En cuanto a la cosecha, ella depende de la calidad del terreno, pues los resultados obtenidos dependen de las substancias halladas en la germinación del nuevo cereal.

Si se siembra junto al trigo, este sufre menos enfermedades y aumenta la dureza del grano.

No solo como planta forrajera sustituye el «emmer» al maíz, sino que sirve para la fabricación de pan, pues contiene much proteína. Sin embargo, es más baste el pan del nuevo cereal que el del trigo.

Tiene la ventaja que en terrenos áridos (en los que difícilmente el trigo puede dar media cosecha) y hasta en aquellos que por su mala calidad son considerados improductivos, el «emmer» da su pequeño rendimiento.

AN ES TRES BAMBOIS

Aximeteix heu hagut de necessitar més de tres setmanes per contestar demunt Es Put a sa carta oberta que nostre Director en tò d'amistat dirigi a Mestre Miquel Gis, qu'es vostro President, segons manifestau.

Primerament vos don s'enforaboni per la distinció qu'heu merescuda que tot un president d'una societat, un president de canis, vos haja delegat a vostros, qu'amb tan bon acert vos anomenau *Es tres bambols*.

A mi'm diven *En Maçola* que vaig deixar s'ofici d'amaçolador, ja fa temps, perque mi'treia agüé; però encara per haver-les en vostros treure revert. Som estat cridat pes Director de CA-NOSTRA perque no's just que'l president de *La Justicia* tengui bambols qui defensin i nostre Director no tengui massoles que li fissi costat. O Durán i Gual, bambols i maçoles. S'ha de lluitar amb armes iguals.

En vostro escrit deis varies vegades enbustero a l'autor d'una carta tota plena de bona voluntat i amor per sa causa dels obres i negau estupidement expressions que se diqueren devant es públic.

Ara anem a veure qui es el mentidé i qui es el que té l'ànima com la de Judes.

Les faltes d'imprenta n'hi son estat veritables mantides i minco quant soi rectificades donant una esplicació raonable d'elles, com fe CA-NORTA dues setmanes abans que voltros piulasseu, demanera que per aquells cantó vos heu tirada una planxa fenomenal per vostra mala intenció.

L'axó de negar qu'en Marroix digné; amb aquestes o semblants paraules, que les feres del miú no s'havien menjat cap nin, ja hi feia creure an en Moro Mussa, si arribà a formar part de vostra societat; m'icí clà i fortien digné ell, cercant un cop d'electe en l'expressió, únicament que logrò una mica de sensació del seu discurs. Aiximetex se necessita tenir-ne poca d'alatzà per negar una cosa que s'digué devant un públic i que tothom sentí menys es tres bambols que devien estar espassats en suprema bambolaria escoltant la eloquència arrabatadora del orador que digué que partenexia a la classe dels explotadors.

¿Vol dir, vostre president, senyors bambols, no manifestà la seua opinió de que les societats socialistes no prendien força a Laca? Jo no sé com teniu es cap tant clos que vos feis l'influència qu'amb unes afirmacions vostres soi capaçons de borrar unes paraules dites devant de tants de testimonis.

¿Com no surt vostre president a firmar baix el seu nom i paraula d'honor que no fei manifestacions? Vean si tendrá valor de negar-les?

Sabeu que's de bò de dir mentir an els altres, baix un seudòniu quant soi ells els mentiderandos que neguen la veritat, fugint de mostrar sa fillaçà personal.

Acabau fent-mos saber que 32 fusters s'han constituit en societat i amb caràcter de defensa social.

La mos agrada ferm que's fusters i tots els oficis s'agranissin per lograr es millorament de la classe; però per estar convençuts de vosotros procèlits haurieu de donar nous i armes d'aquests fusters que volen estar a vostre costat, es a dir, al costat del socialisme que no creu en Deu ni Santa Maria i que publica les seues defenses de munt periòdics herètics, perque no t'ostre està en entesos que'l fusters, qu'es una classe molt honrada i cristiana, no vol estar en sa companyia de la societat des bambols.

No vos ofengueu que vos digni societat des bambols, voltros metexos deis «nostre president» a Mestre Miquel Gual, i després de sescrit vos firmau *E tres bambols*, idò per lògica i rigorosa heu d'esser sa societat des bambols.

Maçola.

AJUNTAMENT

Sessió del 16 de Maig.

Solament compareixen an el Consistori el Sr. Batle D. Antoni Ramis i el regidor Sr. Pujo! i aiximetex celebren sessió per esser en segona convocatoria.

Se llegeix l'acte de la sessió anterior aont es consta la cantitat que s'ha de donar

pel monument del gran Poeta Català Mossen Jacinto Verdaguer, que son 50 pessetes. L'acte queda aprovada.

S'acorda encarregar el servei de la festivitat del «Corpus» que costea'l Municipi, a Mossen Sebastià Llabrés, capiller del Santissim.

Se dona permís per fer un enfront nou a la casa de Mestre Miquel Antich, situada an el boçí de carré comprès desd'el punt del tornant del camí del Cementeri a s'hort de ses Politxones.

El Sr. Pujol demana si's trasts que prenen del carré en la sortida que fan aquelles cases per seguir la tirada es propietat de la vila o dels veïnats. El Sr. Batle diu que d'axò no s'troben documents qu'heu testifiquin, pero que li sembla qu'es del domini dels veïnats.

Se dona compta que l'Amon Joan Beltrán demana la resant del carré de Malferits per interesar-li per tenir allà una casa.

Se presenta una relació de morosos que no han pagat els arbitris de carros, carretons i cans de l'any passat, i s'acorda que'l contractista puga formar l'espèdient per procedir a la cobrança amb gastos.

S'axeca la sessió.

Noves d'Inca

EN LA FÀBRICA DEL GAS.—Des que la Propagadora Balear comprà l'instalació i maquinaria de l'electricitat del Gorgi-Blau, ha fetes tantes millores que la fa: la societat de llum de més importància de Mallorca; dins un pere de mesos, que hauràn acabades les noves instalacions, donarà llum a sis pobles i força per fer marxar els motors qu'es vulguen.

Comensà per canviar la maquinaria del Gorch-Blau amb un altra de perfeccionament modern qu'en tot l'hivern no ha desmentit un sol moment a pesar del temporals de llamps i trons que ha fet sempre hem tinguenda una llum clara, igual i hermosa.

A un nou cos d'edifici fet a la fàbrica del Gas acaba de montar-se una maquina motor baçona, únic exemplar d'aquest model dut a Mallorca, de 100 cavalls de força i meguda per gas ric. Dimecres presenciarem les proves de resistència i anava païna com un seda, demanera que donant-li el màxim de força no feia gaire renou. An el mateix local també s'es montat uns altres dinams i demés aparells per produir electricitat amb la força del motor. L'objecte de posar tals maquinaries a Inca es per quant falti s'aigo allà d'alt i per donar força elèctrica en sa nit i de dia quant el número de consumidors, en motorets i altres usos, doni per ferla rodar a totes hores, cosa que no ha de tardar gaire.

Una de les coses que més mos crida l'atenció va esser que motor de tal potència, de 100 cavalls, fos tant bo de fer partir i aturar, amb un parell de segons se posa en moviment. ¡A quin perfeccionament s'es arribat!

Amb motiu del consum de gas cada dia més gros que se fa, s'ha montat un nou gasometre d'una grandaria bárbara, sa cabuda d'aigo es de 1500 bagois, que necessitarà dies i mes dies per cumplir-se encara que hi vaja raig seguit.

Desd'el primer dia de maig la Companyia dóna llum elèctrica a la vila de Seuva quins habitants estan tots satisfets i gozosos per l'innovació que representa per aquell poble un gran

avançament; i aviat seguirà donant-ne a Caimari Campanet i Biger.

Això es en gros lo que ha fet la Propagadora Balear; més el Sr. Enginyer, el capitá D. Eldiberto Esteban qu'amb tanta intel·ligència i esment ha dirigit la radical reforma, mos ha promès que mos donarà detalls específics en que porem il·lustrar un altre dia nostros lectors de totes les millores dites a termes per la benemèrita Sociedad, a qui donim l'enhorabona per la seua iniciativa i espiritu, que ha de resultar en benefici de nostres indústries i esplendor de la ciutat d'Inca.

FUNCIONS RELIGIOSES.—Les cincanthores celebrades en la Parroquia per les festes Sanciona dedicades a la venguda del Esperit Sant, resultaren molt solemnes i concorregudes de feus, desitjos d'escutar la paraula divina sortida de la boca del il·lustrat Jesuita'l P. Martí Gualba. A l'ofici del diumenge i a la processó de la Reserva hei assistí la Corporació Municipal.

FESTA DE COL·LEGI.—Com estava anunciad diumenge a la sala d'espectacles del col·legi del Sagrat Cor, que tenen en aquesta població els Germans de les Escoles Cristianes, se donà una hermosa funció de teatre per la Cátedra de declamació. Se posà en escena per primera vegada el sentimental drama «El Misionero» i la divertida comèdia «El Médico á palos». En la primera sentiren molts d'aplaudiments pen Francesc Aguiló, en Pere Robert qu'actuava de missioner, en Gregori Balaguer, en Toni Martorell y en Mateu Colí; i en la segona pen Tomás Capellà i en Toni Beltrán. Una vegada més els joves aficionats donaren proves de actituds apreciables i bona voluntat amb que trebauen.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.

Bessó	a 135'00	el quintà
Blat	a 18'50	la cortera
Xexa	a 00'00	id.
Sivada	a 10'00	id.
Ordi	a 12'50	id.
Faves	a 20'50	id.
Monjetes de confit	a 35'00	id.
Siurons	a 25'00	id.
Patatas	a 8'00	es quintà
Montacos	a 5'00	id.
Girroves	a 5'00	id.
Gillines	a 0'93	sa terça
Ous	a 1'00	sa dotzena

LLIBRERIA Carrer de la Murta, número 5.—Inca.

Dresses Obres Rebudes

Encyclopédia Jurídica Española.—Comprende: La definición de todas las voces y locuciones de uso en el tecnicismo científico-jurídico y en la legislación de España; los aforismos y principios generales del Derecho; la exposición razonada de las instituciones y disposiciones del Derecho en sus diversos ramos: Administrativo, Canónico, Civil (común y foral), Internacional (privado y público), Mercantil, Militar (de guerra y marina), Penal, Político, Procesal, Social, etc.; el tex-

to de los Códigos, Leyes, Reales Decretos, Reales Ordenes, Reglamentos, Circulares é Instrucciones de interés general, vigentes sobre cada materia hasta 31 de Diciembre de 1910; un extenso y ordenado repertorio de Jurisprudencia (civil, penal y administrativa), con recopilación de las doctrinas sentadas por el Tribunal Supremo de Justicia, por la Presidencia del Consejo de Ministros en las decisiones de competencias, recursos de queja y conflictos ministeriales, y por la Dirección General de los Registros Civil y de la Propiedad y del Notariado, y minuciosos índices cronológicos y alfabéticos; por Victor Pedret y Torres, Enrique Oliver Rodríguez y Juan Torres Ballester abogados de los ilustres colegios de Madrid y Barcelona con la colaboración de eminentes jurisconsultos, profesores y publicistas.

Publicación autorizada por R. O. de 4 de Junio de 1910.

Ahora se está repartiendo el tomo sexto.

En nuestra Librería tienen la representación del partido de Inca.

La Ciencia de los negocios.—Pensamientos de un negociante por Waldo Pondray Warren, versión Española, autorizada por el autor, por G. G. R.

Refrans, ditzos, adagis o proverbis.

593	Bé está sa llengo dins sa boca.	604
594	Pren llum, de Na Pintora.	605
595	De llàgrima de dona, y coixeria de ca, no hi ha que fià.	606
596	En temps primé fermaven es cans en lloenguisses.	607
597	Mestre Co'om, axò no es vostro lloc.	608
598	Romandre com es gal del Pare Canyes.	609
599	La tardor es la primavera de l'invern.	610
600	Poques d'aquestes, i bén Déu.	611
601	Qui no está avesat anar a misa a'n es portal s'ajonoya.	612
602	Moltes candeletes, fan un cir Pasqual.	613
603	Fuig, com el dimoni de sa Creu.	614
		615
		N'hi ha que marexen cremá y ventá sa cendra.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Piata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

DE
IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne, 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MÚT—
BINISALEM calle TRUCHI—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
INCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

ASTRERIA, CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercedería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FIJO

Aviso

Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas Abogado.

Tinta Pelikan número 5001k i 4001. No cal fer elogis d'aquesta tinta, basta que les personnes que l'emprén sabin que a Inca en trobaràn a nostra llibreria.

Esqueles Mortuories D'avui envant en publicarem demunt Ca-Nostra, ja per anunciar la mort d'alguna persona ja per recordar l'aniversari de algun difunt,

Enquadernacions Les servim en prontitud i baratura, presentant bona feina, forta i hermosa. Murta i Inca.

Propis del Maig Llibres del Mes de Maria: d'En Quadrado en castellà—El metex arreglat en Mallorquí p'En Costa—El d'En Ribas en mallorquí—El d'En Penya en mallorquí i de varies classes més en plaqüeteta.—Les Glories de Maria per Ligori, fulletes propis per regalar a les funcions de Maig en mallorquí i castellà: tot se troba en nostra llibreria.

DISPONIBLE